

Legenda o kreativnosti

Čuda se više ne dešavaju. Sve što je trebalo stvoriti ili napraviti je tu oko nas, ta čuda su sitnice koje održavaju naše živote.

Davno je bilo to, još dok vreme nije počelo da se meri, živela su tri patuljka, nekada negde. Mala drvena kućica u sredini borove šume, do koje se stizalo uskom, utabanom stazom, predstavljala je jedino zajedničko stvoreno u njihovim životima. Imali su posebne sobe, posebne krevete,, poseban pribor i stolove za ručanje. Tako su isto bili naklonjeni različitim stilovima življenja. A ipak su živeli u istoj kući. Jedan patuljak je samo slušao, drugi je samo gledao, a treći patuljak je samo čitao. Kako su se izlasci i zalasci sunca brojno povećavali, patuljci su osetili da kuća, ono jedino što ih povezuje, postaje tesna zbog suprotstavljanja različitih mišljenja. Netrpeljivost između patuljaka se mogla osetiti i u vazduhu, pa su rešili da svaki od njih izabere put koji će im pomoći da saznaju više, kako bi, kada se vrate, bili spremni za stvaranje novog jedinjenja. Prvi patuljak je krenuo put istoka. Išao je i slušao. Slušao je psovke, reči mržnje rečene sa puno besa i zlobe. Slušao je planiranja ratova i zavera, slušao je reči: „Hvala, Izvini i Voli te“, izgovorene prijatnim glasom. Drugi patuljak je krenuo ka zapadu. Pogledom je tražio slike iz kojih se mogla izvući poenta života i stvari korisne za međusobno razumevanje. Gledao je u ljude kako se tuku, a posle mire i grle kajući se. Prstima pokazujući, jedi drugima prete, a onda se ljube. Gledao je kako se ljudi bore, ali zamislite, sami protiv sebe. Ništa nije propuštao, jer je znao da što više vidi, imaće šire poglede na svet, a jednog dana možda i više razumevanja. Treći patuljak je otišao daleko na jug. Nalazio je stre spise, knjige i razne časopise, pokušavajući da razume i izvuče najbolje. Patuljak je čitao o borbama, problemima mladih, o srećnim parovima i veselim porodicama. Kada su pokupili dosta iskustava, sa svih strana sveta, patuljci su se vratili svojoj kući. Dogovor je pao, sva trojica će postati jedan. Prvi je bio uši, drugi oči, treći mozak nogo jedinjenja, jedne devojke. Iznenada, iza ćoška, pojavio se i četvrti patuljak, i odmah izrazio želju da i on postane deo jedinjenja. Patuljci su ga odmah prihvatili i odredili ga za dušu devojke.

Ta devojka, taj skup sitnih stvari, i danas živi tu među nama. Iako se kreće i vlada predelom višim od zemlje i dalje drži do svojih pravila, i veruje da je: mašta – jača od znanja, legenda – moćnija od istorije, a da nada pobeđuje iskustvo. Kompleks sitnica stvorenih iz podsvesti često predstavljaju sistem koji se graniči sa savršenstvom.